

[Else-Merete Ross.]

skolevæsen, da vi tillægger en udbygning af særundervisningen den største betydning.

Med disse få bemærkninger skal jeg tilsige mit partis velvillige behandling af lovforslaget i et udvalg.

O. Mathiasen: Det er sikkert rigtigt, at den skoletilsynslov, som vi fik i 1949, i det store og hele har virket tilfredsstillende, således som den højtærede undervisningsminister siger i sine bemærkninger til det foreliggende lovforslag.

Jeg kunne godt tænke mig, at det er med en vis tilfredsstillelse, ja, måske med glæde, den højtærede minister ved fremsættelsen af dette lovforslag kan føje et nyt led ind i den række af skolelove, som er gennemført i den tid, den højtærede minister har stået i spidsen for vort skolevæsen, eller hvor han gennem sit mangeårige medlemskab i det høje ting har haft stor indflydelse på det, og jeg mener også, den højtærede minister stort set har haft en heldig indflydelse på skolelovgivningens område. Dette være sagt som en personlig bemærkning til den højtærede minister nu, da han formentlig står ved afslutningen af sin gerning som undervisningsminister.

Det er blevet sagt af tidligere ærede ordførere, at lovforslaget især drejer sig om 3 ting plus, skal vi sige et par mindre ting. Det drejer sig om konsulenterne for særundervisningen, endvidere om amtsskolekonsulenternes stilling og endelig, hvad jeg anser for det vigtigste, om det lokale skoletilsyn, især om skolenævnene.

Ved loven af 1949 fik vi et helt nyt led ind i skolens tilsyn; jeg tænker her på konsulenterne for særundervisningen, d. v. s. undervisningen for de børn, der ikke kan følge med i den almindelige undervisning. Der var dengang — det har jeg studeret temmelig nøje og har også nogen erfaring for det — ikke så lidt skepsis over for det nye led i skolens arbejde, og det er mit indtryk, at denne skepsis findes endnu. Jeg tror, man kan sige, at der kan gå for meget psykologi i skolearbejdet, at der kan blive for meget dissektion af børnenes følelsesliv og mentalitet. Det at være skolepsykolog kræver stor taktfølelse og en vis

mådeholdenhed. Børnene kan efter min mening også blive udsat for overfodring med psykologiske undersøgelser.

Men når jeg har sagt det, må det fastslås, at skolepsykologerne har haft stor betydning for udviklingen i skolen. Med den udvikling, der nu foregår inden for vort folkeskolevæsen, især i landkommunerne efter loven af 1958, vil disse særkonsulenter på det psykologiske område utvivlsomt få meget større betydning, end de har haft hidtil, og det må derfor, som andre ærede ordførere også har sagt, være naturligt, at der bliver mulighed for, at de får den nødvendige medhjælp til det arbejde, der skal gøres.

Jeg finder det helt rigtigt, at det i det foreliggende lovforslag fastslås, at det er en betingelse for at blive ansat som konsulent for særundervisningen, at den pågældende ansøger har virket som lærer i folkeskolen før ansættelsen. Måske burde det præciseres i loven, hvor lang tids ansættelse der skal kræves. Der kræves som bekendt for amtsskolekonsulenterne 10 år, og jeg vil gerne spørge, om det ikke ville være passende, at man krævede det samme af konsulenterne for særundervisningen. Det vil efter min mening i høj grad være værdifuldt, at disse konsulenter ikke i for høj grad bliver specialister, men først og fremmest er praktiske folk med kendskab til og erfaring i praktisk skolearbejde, som det former sig til daglig, og naturligvis med det plus, det giver at have den psykologiske uddannelse.

Med hensyn til amtsskolekonsulenternes stilling vil jeg gerne gøre et par bemærkninger. Jeg tror, at der i alle dele af befolkningen er udelt tilfredshed med denne institution, som vi fik i loven af 1933. Disse konsulenter mødes overalt — det er mit absolutte indtryk — med stor tillid og forståelse både hos forældre, lærere og skolemyndigheder. Jeg ved, at det tit bliver sagt både her, i ministeriet, i skoledirektionerne, i kommunerne og kommunalbestyrelserne, blandt lærerne og forældrene: hvad skulle vi gøre, hvis vi ikke havde disse amtsskolekonsulenter? Med den nye skolelovs gennemførelse bliver disse konsulenter arbejdsområde meget udvidet; der kræves stadig mere og mere af dem. Det må derfor